

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1408/2013

af 18. december 2013

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i landbrugssektoren

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte ⁽¹⁾,

efter offentliggørelse af et udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Statslig finansiering, som opfylder kriterierne i artikel 107, stk. 1, i traktaten, udgør statsstøtte og skal anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3. I henhold til artikel 109 i traktaten kan Rådet imidlertid bestemme, at visse former for støtte skal være fritaget for denne underretningspligt. I henhold til artikel 108, stk. 4, i traktaten kan Kommissionen vedtage forordninger vedrørende disse former for statsstøtte. Ved forordning (EF) nr. 994/98 besluttede Rådet i henhold til artikel 109 i traktaten, at de minimis-støtte kunne udgøre en sådan form for statsstøtte. De minimis-støtte, som er støtte, der ydes til en enkelt virksomhed over en given periode, og som ikke overstiger et vist nærmere fastsat beløb, anses derefter for ikke at opfylde alle kriterier i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af underretningspligten.

(2) Kommissionen har i adskillige afgørelser præciseret begrebet støtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen har også bekendtgjort, hvordan den forholder sig til et de minimis-loft, under hvilket traktatens artikel 107, stk. 1, ikke anses for at finde anvendelse, første gang i sin meddelelse om de minimis-støtteordninger ⁽³⁾ og senere i Kommissionens

forordning (EF) nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ og (EF) nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. På baggrund af de særlige regler, der gælder for landbrugssektoren, samt risikoen for, at selv små støttebeløb vil kunne opfylde kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, blev landbrugssektoren eller dele af den udelukket fra disse forordningers anvendelsesområde. Kommissionen har allerede vedtaget en række forordninger om de minimis-støtte i landbrugssektoren, senest Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 ⁽⁶⁾. På baggrund af erfaringerne med at anvende forordning (EF) nr. 1535/2007 er det hensigtsmæssigt at revidere nogle af de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og erstatte den med en ny forordning.

(3) På baggrund af Kommissionens erfaringer med at anvende forordning (EF) nr. 1535/2007 bør det maksimale støttebeløb til en enkelt virksomhed over en treårig periode forhøjes til 15 000 EUR, og den nationale grænse bør forhøjes til 1 % af den årlige produktion. Disse nye lofter sikrer stadig, at enhver foranstaltning under denne forordning kan anses for ikke at påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke at fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.

(4) Ved anvendelsen af traktatens konkurrenceregler forstås ved en virksomhed enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset enhedens retlige status og finansieringsmåde ⁽⁷⁾. Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at alle enheder, som kontrolleres af samme enhed (*de jure* eller *de facto*), skal betragtes som en del af en enkelt virksomhed ⁽⁸⁾. Af hensyn til retssikkerheden og for at mindske den administrative byrde bør denne forordning indeholde en udtømmende liste med klare kriterier for, om flere virksomheder i den samme medlemsstat skal betragtes som en enkelt virksomhed. Kommissionen har ud fra de veletablerede kriterier for definitionen af »tilknyttede virksomheder« i definitionen af små og mellemstore virksomheder (SMV) i

⁽¹⁾ EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 227 af 6.8.2013, s. 3.

⁽³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om de minimis-støtteordninger (EFT C 68 af 6.3.1996, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20. december 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter (EUT L 337 af 21.12.2007, s. 35).

⁽⁷⁾ Sag C-222/04, Ministero dell'Economia e delle Finanze mod Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., Sml. 2006 I, s. 289.

⁽⁸⁾ Sag C-382/99, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 5163.

Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽¹⁾ og i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 ⁽²⁾ udvalgt de kriterier, der er relevante i forbindelse med denne forordning. Kriterierne er allerede velkendte for de offentlige myndigheder og bør i betragtning af denne forordnings anvendelsesområde finde anvendelse på såvel SMV'er som store virksomheder. Kriterierne bør sikre, at en gruppe af tilknyttede virksomheder betragtes som en enkelt virksomhed i forbindelse med anvendelsen af de minimis-reglen, men at virksomheder, der ikke har nogen forbindelse til hinanden ud over, at de hver især har en direkte forbindelse til det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, ikke betragtes som knyttede til hinanden. Der tages således hensyn til den særlige situation, der gælder for virksomheder, der kontrolleres af det samme offentlige organ eller de samme offentlige organer, men som kan have beføjelse til at træffe selvstændige beslutninger. På samme måde bør disse kriterier sikre, at individuelle deltagere i en juridisk person, eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer ikke alene af denne grund betragtes som tilknyttede, hvis de individuelle deltagere i henhold til national lovgivning kan have rettigheder og forpligtelser svarende til dem, de enkelte landbrugere med status som driftsleder har, navnlig med hensyn til økonomisk, social og skattemæssig stilling, og de har bidraget til at styrke de pågældende juridiske personers eller sammenslutningers landbrugsstrukturer.

- (5) I betragtning af lighederne mellem forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter og ikke-landbrugsprodukter inkluderes forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter i anvendelsesområdet for Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 ⁽³⁾.
- (6) Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at når Unionen ved lovgivning har indført en fælles markedsordning i en given landbrugssektor, har medlemsstaterne pligt til ikke at gøre undtagelser fra ordningen eller i øvrigt tilsidesætte den ⁽⁴⁾. Denne forordning bør derfor ikke gælde for støtte, hvis størrelse fastsættes på grundlag af prisen for eller mængden af produkter, der indkøbes eller afsættes. Den bør heller ikke finde anvendelse på støtte, der er betinget af, at støtten deles med primærproducenter.
- (7) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på eksportstøtte eller støtte, der er betinget af, at der anvendes

indenlandske produkter frem for importerede. Den bør navnlig ikke gælde for støtte til finansiering af etablering og drift af distributionsnet i andre medlemsstater eller i tredjelande. Støtte til dækning af udgifter til deltagelse i varemesser eller til undersøgelser eller konsulenttjenester, der er nødvendige for at lancere et nyt eller et eksisterende produkt på et nyt marked i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, betragtes normalt ikke som eksportstøtte.

- (8) Den treårsperiode, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af denne forordning, bør være glidende i den forstand, at man, hver gang der ydes ny de minimis-støtte, skal tage hensyn til den samlede de minimis-støtte, der er ydet i det indeværende og de to foregående regnskabsår.
- (9) Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og også er aktiv inden for andre sektorer eller har aktiviteter, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, bør bestemmelserne i nævnte forordning finde anvendelse på støtte, som ydes til disse sektorer eller aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning, ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.
- (10) Hvis en virksomhed er aktiv både inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og inden for fiskeri og akvakultur, bør Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 ⁽⁵⁾ finde anvendelse på støtte, som ydes til sidstnævnte sektor, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte, der er ydet i henhold til nævnte forordning, ikke kommer til primærproduktion af landbrugsprodukter til gode.
- (11) Denne forordning bør fastsætte regler, der sikrer, at det ikke er muligt at omgå de maksimale støtteintensiteter fastsat i specifikke forordninger eller Kommissionens afgørelser. Den bør også fastsætte klare kumulationsregler, der er lette at anvende.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1407/2013 af 18. december 2013 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte (Se side 1 i denne EUT).

⁽⁴⁾ Sag C-456/00, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 2002, s. I-11949.

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 875/2007 af 24. juli 2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i fiskerisektoren og om ændring af forordning (EF) nr. 1860/2004 (EUT L 193 af 25.7.2007, s. 6).

- (12) Denne forordning udelukker ikke, at en foranstaltning eventuelt ikke skal betragtes som statsstøtte efter traktatens artikel 107, stk. 1, af andre grunde end de i denne forordning nævnte, f.eks. fordi foranstaltningen er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip, eller fordi foranstaltningen ikke indebærer en overførsel af statsmidler. Særligt udgør EU-støtte, der forvaltes centralt af Kommissionen, og som ikke direkte eller indirekte kontrolleres af medlemsstaterne, ikke statsstøtte og bør ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af, om det relevante loft eller den nationale grænse er overholdt.
- (13) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og effektivt tilsyn bør denne forordning kun finde anvendelse på de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennemsigtig støtte«). En sådan præcis beregning kan f.eks. foretages i forbindelse med tilskud, rentetilskud, begrænsede skattefritagelser eller andre instrumenter, for hvilke der gælder en øvre grænse, som sikrer, at det relevante loft ikke overstiges. En sådan øvre grænse betyder, at så længe det præcise støttebeløb ikke eller endnu ikke er kendt, skal medlemsstaten antage, at beløbet svarer til grænsen, for at sikre, at flere støtteforanstaltninger ikke tilsammen overstiger det loft, der er fastlagt i denne forordning, og for at anvende kumulationsreglerne.
- (14) For at sikre gennemsigtighed, ligebehandling og korrekt anvendelse af de minimis-loftet bør alle medlemsstater anvende den samme beregningsmetode. For at lette en sådan beregning bør støttebeløb, der ikke udbetales som kontante tilskud, omregnes til en bruttosubventionsækvivalent. For at kunne beregne bruttosubventionsækvivalenten for andre former for gennemsigtig støtte end tilskud og for rateudbetalt støtte er det nødvendigt at anvende de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. Med henblik på en ensartet, gennemsigtig og enkel anvendelse af statsstøttereglerne bør de markedsrentesatser, der skal anvendes med henblik på denne forordning, være de referencesatser, der er fastsat i meddelelsen fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten ⁽¹⁾.
- (15) Støtte indeholdt i lån, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af lån, bør betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af de gældende markedsrentesatser på støttetidspunktet. For at forenkle behandlingen af mindre lån med kort løbetid bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 112 500 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 56 250 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til at
- (16) Støtte indeholdt i kapitaltilførsler bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel ligger under de minimis-loftet. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, jf. retningslinjerne for risikofinansiering ⁽²⁾, bør ikke betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den pågældende foranstaltning tilfører kapital, der ikke overstiger de minimis-loftet.
- (17) Støtte indeholdt i garantier, herunder de minimis-støtte til risikofinansiering i form af garantier, bør betragtes som gennemsigtig, hvis bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på grundlag af de minimumspræmier, der er fastsat i Kommissionens meddelelse for den pågældende type virksomhed ⁽³⁾. For at forenkle behandlingen af garantier med kort løbetid til sikkerhed for indtil 80 % af et relativt lille lån, bør denne forordning indeholde en klar regel, der er let at anvende og tager hensyn til såvel størrelsen af det underliggende lån som garantiens løbetid. Denne regel bør ikke gælde for garantier for underliggende transaktioner, der ikke er lån, såsom garantier for kapitaltransaktioner. Hvis garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 112 500 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger fem år, kan garantien anses for at have en bruttosubventionsækvivalent, der ikke overstiger de minimis-loftet. Det samme gælder, når garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, garantibeløbet ikke overstiger 56 250 EUR, og garantiens løbetid ikke overstiger ti år. Derudover kan medlemsstaterne bruge en metode til at

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6).

⁽²⁾ EF-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikokapitalinvesteringer i små og mellemstore virksomheder (EUT C 194 af 18.8.2006, s. 2).

⁽³⁾ F.eks. Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier (EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10).

beregne garantiers bruttosubstitutionsækvivalent, der er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, når den accepterede metode udtrykkeligt tager sigte på den relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at bestemme bruttosubventionsækvivalenten af støtte, der ydes til virksomheder, der muligvis ikke vil være i stand til at tilbagebetale lånet, bør denne regel ikke gælde for disse virksomheder.

(18) Når en de minimis-støtteordning gennemføres gennem finansielle formidlere, bør det sikres, at disse ikke modtager nogen form for statsstøtte. Dette kan f.eks. gøres ved at kræve, at finansielle formidlere, der er omfattet af en statsgaranti, betaler en markedsbestemt præmie, fuldt ud overfører enhver fordel til de endelige støttemodtagere eller overholder de minimis-loftet og andre bestemmelser i denne forordning, herunder også på formidlerplan.

(19) På grundlag af en anmeldelse fra en medlemsstat kan Kommissionen undersøge, om en foranstaltning, der ikke består i et tilskud, et lån, en garanti, kapitaltilførsel eller risikofinansiering i form af egenkapital- eller kvasi-egenkapitalinvestering, medfører en bruttosubventionsækvivalent, som ikke overstiger de minimis-loftet og derfor kunne falde ind under denne forordnings anvendelsesområde.

(20) Kommissionen har pligt til at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og i overensstemmelse med samarbejdsprincippet i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union bør medlemsstaterne medvirke i udførelsen af denne opgave ved at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den samlede de minimis-støtte, der i henhold til de minimis-reglen ydes til en enkelt virksomhed, ikke overstiger det samlede tilladte loft. Når medlemsstaterne yder de minimis-støtte, bør de derfor give den pågældende virksomhed meddelelse om det beløb, der ydes som de minimis-støtte, og om at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning. Medlemsstaterne bør forpligtes til at føre tilsyn med den ydede støtte for at sikre, at de relevante lofter ikke overstiges, og at reglerne om kumulation overholdes. Til opfyldelse af den forpligtelse bør den pågældende medlemsstat inden ydelsen af en sådan støtte skulle indhente en erklæring fra virksomheden om anden

de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som denne måtte have modtaget i løbet af det pågældende regnskabsår samt de foregående to regnskabsår. Alternativt bør medlemsstaterne have mulighed for at oprette et centralt register med fuldstændige oplysninger om den de minimis-støtte, der er ydet, og kontrollere, at enhver ny ydelse af støtte ikke overstiger det relevante loft.

(21) Inden en medlemsstat yder nogen form for ny de minimis-støtte, bør den kontrollere, at hverken de minimis-loftet eller den nationale grænse overstiges med den nye de minimis-støtte i den pågældende medlemsstat, og at de øvrige betingelser i denne forordning overholdes.

(22) Under hensyn til Kommissionens erfaringer og især den hyppighed, hvormed det generelt er nødvendigt at revidere statsstøttepolitikken, bør forordningens anvendelsesperiode begrænses. Hvis forordningen ikke forlænges ved gyldighedsperiodens udløb, bør medlemsstaterne have en overgangsperiode på seks måneder for den de minimis-støtte, der er omfattet af denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter med undtagelse af:

- a) støtte, der fastsættes på basis af prisen for eller mængden af produkter, der afsættes
- b) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomheden
- c) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede.

2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og også er aktiv inden for en eller flere af de sektorer, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, eller har andre aktiviteter inden for dens anvendelsesområde, finder nævnte forordning anvendelse på støtte, som ydes til de sidstnævnte sektorer og aktiviteter, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til nævnte forordning ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.

3. Hvis en virksomhed er aktiv både inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og inden for fiskeri og akvakultur, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 875/2007 anvendelse på støtte, som ydes til den sidstnævnte sektor, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at de minimis-støtte ydet i henhold til nævnte forordning ikke kommer primærproduktion af landbrugsprodukter til gode.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved »landbrugsprodukter« de i bilag I til traktaten opførte varer med undtagelse af fiskerivarer og akvakulturprodukter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽¹⁾.

2. »En enkelt virksomhed« omfatter i denne forordning alle virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:

- a) en af virksomhederne besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed
- b) en af virksomhederne har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed
- c) en af virksomhederne har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter (EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22).

d) en af virksomhederne, der er aktionær eller deltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre aktionærer eller deltagere i denne anden virksomhed over flertallet af aktionærernes eller deltagernes stemmerettigheder.

Virksomheder, mellem hvilke der via en eller flere andre virksomheder består en af de i første afsnit, litra a) til d), nævnte forbindelser, betragtes også som en enkelt virksomhed.

Artikel 3

De minimis-støtte

1. Støtteforanstaltninger, der opfylder betingelserne i denne forordning, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

2. Den samlede de minimis-støtte ydet af en medlemsstat til en enkelt virksomhed må ikke overstige 15 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

3. Det kumulerede beløb for den de minimis-støtte, som en medlemsstat yder til virksomheder, der er aktive inden for primærproduktion af landbrugsprodukter, over en periode på tre regnskabsår, må ikke overstige den nationale grænse i bilaget.

4. De minimis-støtte anses for ydet på det tidspunkt, hvor virksomheden har opnået ret til at modtage støtten i henhold til gældende national ret, uanset datoen for udbetalingen af de minimis-støtten til virksomheden.

5. Det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse gælder uanset de minimis-støttens form eller formål, og uanset om medlemsstatens støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Treårsperioden fastlægges på grundlag af de af virksomheden anvendte regnskabsår i den pågældende medlemsstat.

6. Ved anvendelse af det i stk. 2 fastsatte loft og den i stk. 3 omhandlede nationale grænse angives støtten som et kontant tilskud. Alle anvendte tal skal være brutto, dvs. før eventuelt fradrag af skat eller andre afgifter. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, er støttebeløbet støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringsats på støttetidspunktet.

7. Hvis de minimis-loftet, der er fastsat i stk. 2, eller den i stk. 3 omhandlede nationale grænse overstiges ved tildeling af ny de minimis-støtte, kan ingen del af den nye støtte drage fordel af denne forordning.

8. I tilfælde af fusioner og virksomhedsovertagelser skal der tages hensyn til al den de minimis-støtte, der hidtil er ydet til de fusionerende virksomheder, ved afgørelsen af, om ny de minimis-støtte til den nye eller den overtagende virksomhed overstiger loftet eller den nationale grænse. De minimis-støtte, der lovligt er tildelt inden fusionen eller virksomhedsovertagelsen, forbliver lovlig.

9. Hvis en virksomhed spaltes i to eller flere selvstændige virksomheder, skal den de minimis-støtte, der blev ydet inden spaltningen, henregnes til den virksomhed, som den kom til gode, hvilket som udgangspunkt er den virksomhed, som overtager de aktiviteter, som de minimis-støtten blev anvendt til. Såfremt en sådan henregning ikke er mulig, skal de minimis-støtten fordeles forholdsmæssigt på grundlag af den bogførte værdi af de nye virksomheders egenkapital på den reelle dato for spaltningen.

Artikel 4

Beregning af bruttosubventionsækvivalenten

1. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering (»gennem-sigtig støtte«).

2. Støtte i form af tilskud og rentetilskud betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte.

3. Støtte i form af lån betragtes som gennem-sigtig de mini-mis-støtte, hvis

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) lånet er sikret ved sikkerhedsstillelse for mindst 50 % af lånet, og lånet beløber sig til enten 75 000 EUR over fem år eller 37 500 EUR over ti år; hvis lånet er mindre end disse beløb og/eller ydes for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal bruttosubventionsækvivalenten af lånet beregnes som en tilsvarende andel af loftet i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af den gældende referencesats på støttetidspunktet.

4. Støtte i form af kapitaltilførsler betragtes kun som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis det samlede beløb for den offentlige kapitaltilførsel ikke overstiger de minimis-loftet.

5. Støtte i form af risikofinansieringsforanstaltninger i form af egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer betragtes alene som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis den kapital, der tildeles den enkelte virksomhed, ikke overstiger de minimis-loftet.

6. Støtte i form af garantier betragtes som gennem-sigtig de minimis-støtte, hvis:

a) støttemodtageren ikke er under konkursbehandling og ikke opfylder betingelserne i national ret for at blive sat under konkursbehandling efter begæring fra kreditorerne. Når støttemodtageren er en større virksomhed, skal den være i en situation svarende til en vurdering af dens kreditværdighed på mindst B-, og

b) garantien ikke overstiger 80 % af det underliggende lån, og der enten er stillet sikkerhed for 112 500 EUR med en løbetid for garantien på fem år eller er stillet sikkerhed for 56 250 EUR med en løbetid for garantien på ti år; hvis det beløb, der er stillet garanti for, er lavere end disse beløb, og/eller garantien er stillet for en periode på under henholdsvis fem eller ti år, skal garantiens bruttosubventionsækvivalent beregnes som en tilsvarende andel af loftet i artikel 3, stk. 2, eller

c) bruttosubventionsækvivalenten er beregnet på grundlag af minimumspræmier, der er fastsat i en meddelelse fra Kommissionen, eller

d) inden gennemførelsen

i) den anvendte metode til beregning af garantiens brutto-subventionsækvivalent er blevet meddelt Kommissionen i henhold til en anden forordning vedtaget af Kommissionen på statsstøtteområdet, der var gældende på det pågældende tidspunkt, og som Kommissionen har accepteret er på linje med garantimeddelelsen eller en efterfølgende meddelelse, og

- ii) den pågældende metode udtrykkeligt tager sigte på relevante type garantier og underliggende transaktioner i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

7. Støtte i form af andre instrumenter betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, hvis instrumentet indeholder en øvre grænse, der sikrer, at det relevante loft ikke overstiges.

Artikel 5

Kumulation

1. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og er også aktiv inden for en eller flere af de sektorer, der falder ind under anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 1407/2013, eller har andre aktiviteter inden for dens anvendelsesområde, kan de minimis-støtte, der ydes til aktiviteter i landbrugssektoren i henhold til nærværende forordning, kumuleres med de minimis-støtte ydet til sidstnævnte sektor(er) eller aktiviteter op til det i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1407/2013 fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne udskilles, sikrer, at støtte, der er ydet i henhold til forordning (EU) nr. 1407/2013, ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.

2. Hvis en virksomhed er aktiv inden for primærproduktion af landbrugsprodukter og inden for fiskeri og akvakultur, kan de minimis-støtte, der ydes til aktiviteter i landbrugssektoren i henhold til denne forordning, kumuleres med de minimis-støtte ydet til aktiviteter i sidstnævnte sektor i henhold til forordning (EF) nr. 875/2007 op til det i samme forordning fastsatte loft, forudsat at den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom ved, at aktiviteterne holdes adskilt, eller ved, at omkostningerne opføres separat, sikrer, at støtte, der er ydet i henhold til forordning (EF) nr. 875/2007, ikke kommer primærproduktionen af landbrugsprodukter til gode.

3. De minimis-støtte må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger eller med statsstøtte til den samme risikofinansieringsforanstaltning, hvis en sådan kumulering vil overstige den højeste relevante støtteintensitet eller det højeste støttebeløb, der er fastsat i en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen for de særlige omstændigheder i den konkrete sag. De minimis-støtte, som ikke ydes til eller kan henføres til konkrete støtteberettigede omkostninger, kan kumuleres med anden statsstøtte, der er ydet i henhold til en gruppefritagelsesforordning eller en afgørelse vedtaget af Kommissionen.

Artikel 6

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt at yde de minimis-støtte til en virksomhed i overensstemmelse med denne forordning, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det potentielle støttebeløb udtrykt som en bruttosubventionsækvivalent og om, at støtten er de minimis-støtte, med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel med henvisning til dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder efter en ordning, og der efter ordningen tildeles forskellige individuelle støttebeløb til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om det i artikel 3, stk. 2, fastsatte loft er nået, og den i artikel 3, stk. 3, omhandlede nationale grænse ikke er oversteget. Inden medlemsstaten yder støtten, skal den indhente en skriftlig erklæring eller en erklæring i elektronisk form fra virksomheden om anden de minimis-støtte omfattet af denne forordning eller andre de minimis-forordninger, som virksomheden har modtaget i det indeværende og de to foregående regnskabsår.

2. Når en medlemsstat har oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af myndighederne i den pågældende medlemsstat, skal stk. 1 ikke længere anvendes fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre regnskabsår.

3. Medlemsstaten kan kun yde ny de minimis-støtte i henhold til denne forordning efter at have kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, og den nationale grænse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, og at alle betingelserne i denne forordning er overholdt.

4. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registeret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for godtgøre, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte skal opbevares i ti regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i ti regnskabsår fra det tidspunkt, hvor der sidst blev ydet individuel støtte i henhold til ordningen.

5. På Kommissionens skriftlige anmodning giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist fastsat i anmodningen Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede støtteleb, som en virksomhed har modtaget i de minimis-støtte i denne og andre de minimis-forordningers forstand.

Artikel 7

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte, der er ydet inden dens ikrafttræden, hvis støtten opfylder alle betingelserne i denne forordning. Støtte, der ikke opfylder disse betingelser, vil blive vurderet af Kommissionen i henhold til de relevante rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

2. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2005 og den 30. juni 2008, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1860/2004, anses for ikke at

opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

3. Individuel de minimis-støtte, der blev ydet mellem den 1. januar 2008 og den 30. juni 2014, og som opfylder betingelserne i forordning (EF) nr. 1535/2007, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er følgelig fritaget fra underretningspligten i traktatens artikel 108, stk. 3.

4. Ved denne forordnings udløb er enhver de minimis-støtteordning, der opfylder forordningens betingelser, fortsat omfattet af denne forordning i en periode på yderligere seks måneder.

Artikel 8

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2014.

Den anvendes indtil den 31. december 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Loft for det samlede de minimis-støttebeløb til virksomhederne i landbrugsproduktionssektoren pr. medlemsstat, jf. artikel 3, stk. 3

(EUR)

Medlemsstat	Loft for de minimis-støttebeløb
Belgien	76 070 000
Bulgarien	43 490 000
Tjekkiet	48 340 000
Danmark	105 750 000
Tyskland	522 890 000
Estland	8 110 000
Irland	66 280 000
Grækenland	109 260 000
Spanien	413 750 000
Frankrig	722 240 000
Kroatien	28 610 000
Italien	475 080 000
Cypern	7 060 000
Letland	10 780 000
Litauen	25 860 000
Luxembourg	3 520 000
Ungarn	77 600 000
Malta	1 290 000
Nederlandene	254 330 000
Østrig	71 540 000
Polen	225 700 000
Portugal	62 980 000
Rumænien	180 480 000
Slovenien	12 320 000
Slovakiet	22 950 000
Finland	46 330 000
Sverige	57 890 000
Det Forenede Kongerige	270 170 000